

FMH och behov 2010

Stockholm den 8 januari 2010

Miljödepartementet
Susanne Gerland
103 33 Stockholm

Remissvar avseende ändringar i förordning om täkter och anmälan för samråd och förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

Sveriges Bergmaterialindustri, SBMI, vars medlemsföretag producerar bergkross, naturgrus och återvunnet inert material för bygg- och anläggningsändamål har följande synpunkter på de föreslagna ändringarna i FMH och förordningen om täkter och anmälan för samråd.

Förändringarna innebär i princip att reglerna för täkter flyttas från förordning om täkter och anmälan för samråd till förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Formuleringarna i förordningen om täkter och anmälan för samråd togs fram då täkter reglerades i kap 12 och därmed inte omfattades av alla regler som gällde för övrig miljöfarlig verksamhet. Eftersom täkterna numer regleras i MB 9 kap gäller bl a 22 kap 1 § om vad en ansökan ska innehålla:

... ritningar och tekniska beskrivningar med uppgifter om förhållandena på platsen, produktionsmängd eller annan liknande uppgift samt användningen av råvaror, andra insatsvaror och ämnen liksom energianvändning,...

SBMI anser därför att kravet på täktplan bör utgå, då det täcks av kraven i MB 22 1 §.

Krav på särskild behovsutredning bör enbart gälla för naturgrustäkter, där frågan om hushållning och möjligheten att använda alternativa material är relevant - om särskilda behovsutredningar överhuvudtaget kan anses nödvändiga. Bättre vore att helt enkelt villkora att materialet bara får säljas till sådana ändamål där det inte är tekniskt möjligt eller ekonomiskt rimligt att använda ersättande material (MB 9 kap 6 b §).

För att visa att de allmänna hänsynsreglerna uppfylls och att en verksamhet bidrar till miljömålen måste behovet av en verksamhet kunna visas. Vidare ska en MKB bl a innehålla de uppgifter som krävs för att påvisa och bedöma vilken inverkan en verksamhet kan få på hushållningen med mark och vatten samt andra resurser. SBMI anser därför i första hand att föreslagen § 20 e i förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd bör utgå.

I andra hand anser SBMI att föreslagen § 20 bör ha följande lydelse:

Länsstyrelsen får förelägga den som ansöker om tillstånd till naturgrustäkt enligt denna förordning att lägga fram en utredning som belyser behovet av täkten.

När det gäller vilka som ska få kopia på beslut gäller enligt FMH 11§ att Naturvårdsverket, länsstyrelsen och berörd kommunal nämnd samt övriga myndigheter som har deltagit i samrådet. SBMI anser om skogligen intressen berörs av en verksamhet bör Skogsstyrelsen ha deltagit i samrådet och ska då få kopia på beslutet. Om verksamheten inte har berört skogligen intressen i någon större utsträckning, finns det ingen anledning att delge Skogsstyrelsen beslutet.

När det gäller Lantmäteriet tar länsstyrelserna fram underlag för fastighetskartan bl a när det gäller vilka områden som omfattas av täkttillstånd. Det kan därför finnas anledning att lantmäteriet uppdateras om gällande täkttillstånd och får kopia på beslutet.

När det gäller väghållningsmyndigheten krävs tillstånd för att anlägga eller förändra anslutning av enskild körväg till allmän väg. Verksamhetsutövaren måste oavsett vad ett beslut om tillstånd till miljöfarlig verksamhet anger ansöka om tillstånd direkt hos väghållningsmyndigheten. SBMI anser att om tillståndsbeslut ska skickas till väghållningsmyndigheten bör det gälla all miljöfarlig verksamhet och inte enbart för täktverksamhet.

Med vänliga hälsningar

Björn Strokirk

VD Sveriges Bergmaterialindustri